



Nganong si Mila kinahanglan man kanunay nga perpekto kaayo?

Si Ana Nakahibalo sa Iyang Bili

Ni Lucy Stevenson Ewell
(Gibase sa usa ka tinuod nga istorya)

Kini nga istorya nahitabo sa Canada.

"Mamá, tag-ana kon unsa?" Ang magulang nga babaye ni Ana, si Mila, miingon. Iyang giisa ang iyang report card gikan sa eskwelahan. "Aduna koy mga A sa tanan nakong klase!"

Gipatuyok ni Ana ang iyang mga mata. Nganong si Mila kinahanglan man kanunay nga perpekto kaayo?

"Nindot kaayo kana," miingon si Mamá. "Mapasigarbohon ako kanimo." Milingi siya ni Ana. "Ug kumusta ang imong mga grado?"

Gihatag ni Ana kang Mamá ang iyang report card. "Maayo ra man kining tanan," miingon si Ana, nga nagduko. Si Ana naningkamot og maayo sa eskwelahan. Apan wala siyay perpekto nga mga grado sama ni Mila.

"Mapasigarbohon usab ko nimo," miingon si Mamá. Gigakos niya si Ana.

Gisulti lang niya kadto aron moarang-arang ang akong gibati, naghunahuna si Ana. Si Mila sukad pa kanunay na nga mas brayt kay kaniya.

Apan si Mila dili lang mas maayo sa eskwelahan kay ni Ana. Siya mas maayo sa *tanang butang*. Mas daghan siya og mga higala. Mas nindot siya og buhok. Mas maayo siya sa isport. Ang tanan ganahan ni Mila.

Ang mga ginikanan ni Ana naningkamot nga motabang.

"Importante kaayo ka, Ana," miingon si Papa.

"Ikaw gwapa ug utokan," miingon si Mamá.

Apan si Ana wala mobati nga importante o gwapa o utokan. Dili kon itandi ni Mila.

Usa ka adlaw si Ana ug Mila nagdula og board game. "Mora og daog na usab ka," mireklamo si Ana.

"Ganahan ka nga magdula og lain?" Nangutana si Mila. "Mahimo kitang moadto sa gawas. Pustaanay ta mapildi ko nimo sa soccer!"

"Dili!" Mipakgang si Ana. "Gikapoy na ko og kapilde, ug gikapoy na ko nimo nga kanunay nga mas maayo kay kanako." Gibati niya nga mora og dunay init nga tubig nga nagbukal sa sulod niya.

Misiga ang mga mata ni Mila. "Pasayloa ko—" Mitalikod si Ana ug midagan ngadto sa iyang

kwarto sa wala pa makahuman si Mila. "Dili gayod ko mahimong perpekto sama nimo!" miingon siya, ug gilamba ang pultahan.

Mihigda si Ana sa iyang higdaanan nga ang iyang nawong naa sa iyang unlan. Mibati kaayo siya og kasuko!

Mibuga siya og pipila ka lawom nga ginhawa. Sa dihang kalma na siya, si Ana miluhod aron molitok og pag-ampo. "Minahal nga Langitnong Amahan," miingon siya, "palihog tabangi ko. Kanunay ko nga nagselos ni Mila." Ang iyang tingog mihilom. "Gibati nako nga mora og dili gayod igo ang akong kamaayo. Gihigugma Mo ba gayod ako?"

Usa ka init nga pagbati ang mikuyanap gikan sa ulo ni Ana paingon sa iyang mga tudlo sa tiil. Dayon aduna siyay nahunahunaan. Ang Langitnong Amahan nahigugma sa mga tawo tungod kay sila Iyang mga anak. Dili tungod kay sila ang labing maayo. Tingali si Ana dili kinahanglan nga mas maayo kay ni bisan kinsa aron higugmaon. Gihigugma siya karon mismo.

Si Ana pabilin nga nagluhod. Dili siya gustong mawala ang maayo nga pagbati. Ang Langitnong

Amahan *gayod* nahigugma kaniya—sa hilabihan.

Dayon dihay hinay nga tuktok sa pultahan. Si Mamá kadto. Milingkod siya sa higdaanan tupad ni Ana. "Nakadungog ko nga nasagmuyo ka."

Mitando si Ana. "Oo. Mas maayo na hinuon karon ang akong gibati. Nakahibalo ko nga dili ko angay nga masuko ni Mila tungod sa pagkakuha og maayong mga grado o pagdaog. Ug militok ko og pag-ampo, nga nakatabang kaayo og dako."

Gigakos ni Mamá si Ana. "Unsa ang imong gibati sa dihang nag-ampo ka?"

"Maayo," miingon si Ana. "Gibati nako nga mora og importante kaayo ko sa Langitnong Amahan."

Gibira ni Mamá si Ana paduol. "Kanunay ka nga importante kaayo sukad pa—sa Langitnong Amahan ug ngari namo. Apan nalipay ko nga *ikaw* nakahibalo na niana karon."

"Ako sab. Akong ingnon si Mila nga pasayloa ko sa pagsiyagit kaniya." Mipahiyom si Ana. "Ug pangutanon kon ganahan ba siyang magdula og soccer!"